

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 14.

Tiende Session.

5te Møde.

Onsdagen den 7de October.

(Fortsat)

Scholer (fortsat): Nu skal det jo ophøre, at Tømmer- og Snekkerprofessionen er forenet, nu ville de have at løse Næringsbeviis baade som Tømmer og som Snekker. Seer man nu tillige hen til Bestemmelsen i § 95, hvor der staaer: at „indtil den 1ste Januar 1862 skal den Afgang til at nedsette sig paa Landet som Haandværker og Handlende, som denne Lov hjemler efter sædvanligt Næringsbeviis, ikkun komme dem tilgode, som i en Kjøbstad have vundet Borgerkab paa samme Næring“, saa vil det have til Følge, at ingen som helst Landsbyttømmer og Snekker kan nedsette sig paa Landet eller arbejde selvstændigt paa Landet før efter den 1ste Januar 1862. Det vil være et føleligt Tab saavel for de Baagjældende som for Landboerne i det Hele. Som sagt, jeg vil ansee det for særdeles heldigt, om Forslaget kunde forandres derhen, at Afdgangen til at arbejde, Afdgangen til at drive et Haandværk ikke skulde betales, at der altsaa ikke forud skulde erlægges nogen Afgift for at faae Lov til at drive et Haandværk. Hvad Kjøbmandshandelen angaaer, da tror jeg, det kunde være ganske heldigt, og at der vel ikke kunde være Noget at sige imod, at der deraf forud skulde erlægges en Afgift; thi de, der nedsette sig som Handelsmand, ere i Almindelighed Folk, som bedre kunne svare en saadan Afgift forud; det er imidlertid Noget, hvorpaa jeg ikke videre skal indlade mig. Bestemmelsen om, at Tømmerhandel ikke skal

være tilladt paa Landet, er ogsaa uheldig; thi det er sandelig et af de Savn, som føles stærkt paa Landet, at Ingen der tør handle med Tømmer. Det er almindeligt paa Landet, navnlig i Jylland, at Kjøbmændene fra de nærmeste Kjøbstæder opføre store, svære Kornmagaziner, ofte 3 a 4 Mill borte fra den By, hvori de boe; de opkjøbe da Omegnens Korn og holde i den Anledning en Handelsbetjent der hele Vinteren; men de have ikke Lov til at føre Tømmer ud paa Landet og forhandle samme der, hvilket de dog saa let kunde gjøre med de Retourvogne, som bringe Kornet ind til Byen. Følgen deraf er, at naar man paa Landet skal bruge blot en lille Smule Tømmer, maa man alene derfor føre ind til Kjøbstaden. Jeg kan ikke indsee, at der kan være Noget til Hinder for, at Tømmerhandelen ligesaavel som al anden Handel drives paa Landet. Der er for Tiden enkelte Bevillingshavere, som have Ret til at handle med Tømmer og Trælast, som altsaa i det Hele have fuld Kjøbmandshandel paa Landet; de have nu denne Ret og den kan man vel ialfald ikke berøve dem. Der er dernæst ogsaa en Bestemmelse, som, saavidt jeg kan skønne, vil forrykke det nu bestaaende Forhold; det er nemlig nu almindeligt, at de fleste af de Bevillingshavere, der have Ret til at handle med Kjøbmandsvarer, Tømmer o. s. v., ogsaa have Krohold, men efter denne Lov kunne Folk, saavidt jeg kan forstaae, ikke faae Lov til, naar de have Bevilling til Brændeviinshandel og Brændeviinsudffæntning, at drive anden Handel. Jeg maa ligeledes med flere Talere være enig i at ansee den Bestemmelse uhenftigsmæssig, som gjør en Forskel mellem Grosserere og Kjøbmænd. Jeg tror virkelig, at man har